

Et *Mindretal* (Dahlggaard) kan ikke tiltræde Flertallets Forslag om at gennemføre en permanent Forhøjelse af Cigarindustriens Toldbeskyttelse af 50 Ø. pr. kg. Det Kriseværn for Cigarer, som gennemførtes i 1923, blev af de to Partier, der gennemførte det (Venstre og Konservative), begrundet med, at det kun skulde være af ganske midlertidig Karakter. Naar dette nu fraviges for de 50 Ø.s Vedkommende, maa Mindretallet derfor hævde, at dette ikke blot er i Uoverensstemmelse med Forudsætningerne for Kriseværnets Indførelse, men at der heller ikke i de indenfor den paagældende Industri foreliggende Forhold findes nogen Begrundelse for den Forøgelse af dens Nettotoldbeskyttelse med ca. 30 pCt., som foreslaas af Flertallet. Mindretallet ønsker i denne Forbindelse at fremhæve, at Importen af Cigarer i 1926 kun har været halvt saa stor som i Aarene før Krigen, og at den Indførsel, som finder Sted (1926 ca. 4 pCt. af Produktionen), er saa ringe, at selv dens fuldstændige Bortfald ikke vilde faa nævneværdig Indfyldelse paa Tobaksfagets Arbejdsløshed. Mindretallet maa hævde, at denne Arbejdsløshed har sin Aarsag i det aftagende Forbrug, og at den derfor kun kan modvirkes, ved at Forbruget stimuleres gennem en til Raastofprisernes og Arbejdslønnens Fald svarende Prisnedgang; men en saadan Prisnedgang af tilstrækkeligt Omfang vil den foreslaaede permanente Forhøjelse af Industriens Toldbeskyttelse være en Hindring for.

Mindretallet stiller i øvrigt i Ændringsforslagene Nr. 5 og 7 Forslag om, at de ved Valutaloven af 20. December 1924 gennemførte Forhøjelser af Tolden paa visse Silkevarer opretholdes, og at den ved samme Lov gennemførte Forhøjelse af Tolden paa visse Pelsvarer opretholdes med sit halve Beløb, mod at til Gengæld den i Toldloven fastsatte Told paa Tømmer og Træ bortfalder. Mindretallet maa mene, at det er Rigsdagens Pligt ad flere forskellige Veje

at muliggøre en Billiggørelse af Byggeriet, og en Beskatning af Byggematerialer maa Mindretallet under disse Forhold anse for urimelig og finder, at en Opretholdelse af den foran nævnte udprægede Luksusbeskatning bør foretrækkes, naar derved Skatter kan nedsættes, som hemmer Arbejde og Virksomhed.

Endelig foreslaar Mindretallet i Ændringsforslag Nr. 6 den ved Loven af 20. December 1924 gennemførte Forhøjelse af Luksusølbekskatningen opretholdt. Denne Forhøjelse har vist sig at medføre en Forskydning af Ølforbruget fra de meget stærke til de svagere Ølsorter, og denne Forskydning maa Mindretallet anse for særdeles heldig.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Flertal* (Udvalget undtagen Dahlggaard), tiltraadt af *Finansministeren*:

1) I sidste Linie efter „med“ indsættes: „den Begrænsning og“.

2) I sidste Linie ændres „§ 2“ til: „§§ 2, 4 og 5“.

Til § 2.

Af et *Mindretal* (Dahlggaard):

3) Paragraffen affattes saaledes: „Det bestemmes, at Lov Nr. 307 af 23. December 1925 om midlertidige Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924, hvis Gyldighed ved Lov Nr. 312 af 23. December 1926 blev forlænget til Udgangen af Marts Maaned 1927, skal vedblive at have Gyldighed indtil Udgangen af Marts Maaned 1928.“

Af *Flertallet under Nr. 1*, tiltraadt af *Finansministeren*:

4) Paragraffen affattes saaledes: „Det bestemmes, at Lov Nr. 307 af 23. December 1925 om midlertidige Æn-